

Fremlagt i Comissionen 4. Juni 1868

[Oversigtsbilleder](#)

Udskrift

af den

for den ved Allerhøieste Rescript af 20de Marts 1868 anordnede Commission til yderligere Undersøgelse og Paakjendelse af en Sag mod Arrestanten Peder Pedersen Skjødte m.fl. autoriserede Protocol.

Aar 1868 de 27de Marts var den ved Allerhøieste Rescript af 20de s. M. anordnede Commission til yderligere Undersøgelse og Paakjendelse af en Sag mod Peder Pedersen Skjødte m.fl. samlet i Criminal og Politirettens Locale.

Til Commissionens Skriver antoges constitueret Protocolfører, cand.jur. P.L. Skau, der var tilstede.

Der fremlagdes:

Nr. 1 Ovenmeldte Allerhøieste Rescript. Det bemærkedes, at Commissionen havde henvendt sig til Kjøbenhavns Politidirecteur angaaende Udnævnelse af Actor og Defensorer.

Mødet hævet.

C A. Cold P. L. Behrend

Aar 1868 den 7de April var Commissionen atter sat i Criminal og Politirettens Forsamlingslokale.

Overpolitibetjent Christensen var Retsvidne.

Actor, Procurator Mundt mødte og fremlagde Stævning og Indlæg med 27 Bilag og paastod Dom.

Defensor, Procurator Salomonsen begjærede Anstand i 8 Dage. Defensor, Procurator Nellesmann mødte ved Fuldmægtig Hastrup.

Anstanden bevilget til Tirsdagen den 14de April næstkommende Kl. 10.

Underskrifter: P. L. Behrend, P. L. Skau, F. Christensen

Aar 1868 den 14de April var Commissionen sat i Criminal og Politirettens Locale.

Defensor Salomonsen ved Fuldmægtig Hindenburg mødte og fremlagde Indlæg med 1 Bilag.

Defensor Nellesmann ved Fuldmægtig Hastrup begjærede Anstand i 8 Dage.

Actor var mødt.

Anstanden bevilget til Tirsdagen den 21de April d. A. Kl. 10 d.Aa. Kl. 10

Underskrifter: C. A. Cold, P. L. Behrend

Aar 1868 den 21de April var Commissionen sat i Criminal og Politirettens Locale.

Actor Procurator Mundt var mødt, exciperede og indlod.

Defensor Salomonsen ved Fuldmægtig Hindenburg mødte og bemærkede at han i Henhold til en ny Samtale med Arrestanten Skjødte, under hvilken denne havde erklæret sin Fragaelse for urigtig og erkjendt, at den af ham afgivne Tilstaaelse i enhver Henseende er rigtig, frafaldt sin Begjæring om nyt Forhørs Optagelse, hvorhos han indlod Sagen i Henhold til sit tidligere.

Commissionen fremlagde en Rapport af 17de d M. Den fremlagte Rapport er saaledes lydende:

Rapport

Fredagen den 17de April 1868

Da Arrestanten Peder Pedersen Skjødte havde begjært sig fremstillet for sin Defensor og for ham fragaaet sine tidligere afgivne Tilstaaelser om de af ham, Arrestanten, forøvede Forbrydelser, saa har Undertegnede efter Dommeren Hr Assessor Behrends Ordre afhørt efterfølgende Arrestanter, som Arrestanten Skjødte har siddet sammen i Arrest med, da der var Formodning om, at disse havde paavirket Skjødte til at fragaa sine Tilstaaelser. Af disse fremstod Arrestanten

Lars Peter Jensen Steenbrohus som paa Anledning afgav, at han blev indsat i Arresten gml. Nr. 11 Løverdag Aften den 11te d. M. Kl. 11 ¼, hvor Arrestanterne Peder Skjødte, Gram og Niels Johansen vare indsatte. Der blev den Nat ikke talt noget af Arrestanterne, før næste Dag, da Arrestanten Skjødte begyndte at omtale sin Sag for sine Medarrestanter, idet han begyndte med, at det forundrede ham at hans Defensor, som han havde bedet sig fremstillet for den 7de d. M., endnu ikke var kommet. Derefter begyndte Arrestanten Skjødte at omtale sin Sag, idet han udtalte, at han vilde have Sagen optaget paany, da han vel havde tilstaaet sig skyldig i Mordet, mendette var han bleven tvunget til ved Sult og Kulde. Han omtalte just ikke ligefrem, at han var uskyldig i samme Forbrydelse, men Comparenten kunde strax forstaa, at de 2 andre Medarrestanter havde havt Skjødte i Skole, og at det var en overlagt Plan mellem disse og Skjødte, at Skjødte skulde fragaa sine Tilstaaelser, og at det var derfor, at han havde begjært sin Defensor i Tale.

Hvad der navnlig bestyrkede Comparentens Formodning om, at Skjødte havde begaaet Mordet, var, at Skjødte stadig gik ud fra, at der ingen havde et paa, at han havde dræbt den Paagjeldende, samt at han ikke havde faaet Betaling af Dragonen og den Myrdedes Kone, hvorover han var meget glad. Comparenten tilføier, at hverken Gram eller Niels Johansen omtalte noget for Comparenten angaaende Skjødtes Sag, men yttrede kun under hele Samtalen: "Ja" og "Nei" og "det vil vi ikke have noget med at gjøre".

Da Comparenten Mandag Morgen traf sammen med Skjødte i Gaarden, begyndte denne atter at omtale sin Sag for Comparenten, idet han spurgte Comparenten, om han troede, at Arrestanterne Gram og Johansen kunde skade ham noget, naar han nu fragik sin Tilstaaelse, idet han tilføiede, at han for disse Arrestanter havde erkjendt, at han havde begaaet Forbrydelserne, og desuden fortalt dem de nærmere Omstændigheder derved. Comparenten yttrede hertil, at dette vidste han ikke, men tilføiede, at han

(Skjødte) kunde jo gjøre en Prøve paa det. Skjødte yttrede da, at han haabede, at Comparenten ikke vilde sige noget til Skade for ham, hvilket Comparenten lovede. - Comparenten afgiver endvidere, at medens han havde denne Samtale med Skjødte, yttrede denne, at han frygtede mest for at naar han nu blev flyttet bort fra de andre Arrestanter, og saaledes ikke mere kunde fodre dem med Smør og andre Fødevarer, vilde de angive det hele og saaledes forklare, at det alt var en opdigtet Historie af ham, der muligt mere vilde bidrage til hans Ulykke. Skjødte bemærkede derhos, at han ikke selv havde fundet paa at fragaae sine Tilstaaelser, men at han ligefrem var forledet dertil af Gram og Johansen hvem han, siden blev sat sammen med dem i Arresten har understøttet med Fødemidler. Næste Dags Morgen nemlig Tirsdag den 14de blev Comparenten, efter at Skjødtes Defensor havde talt med Skjødte, hensat i en anden Arrest. Sluttelig afgiver Comparenten, at hverken Gram eller Johansen har med et Ord omtalt for ham, at de havde forledet Skjødte til at fragaae sin Tilstaaelse, eller i det hele taget omtalt noget, Skjødtes Sag vedkommende.

Oplæst og ratihaberet og igjen afgivet til Arresten.

Arrestanten Skjødte blev dernæst fremstillet og paa Anledning afgav, at skjødnt han vel for sin Defensor har den 14de dennes, da han paa egen Begjæring blev fremstillet for ham, tilbagekaldt sin i Retten afgivne Tilstaaelse om Mordet paa Mads Hansen, 3 Brandstiftelser m.m., maa han erkjende, at denne Fragaelse er en complet opdigtet Historie, som han er forledet til af sine Medarrestanter Gram og Johansen at afgive, hvorimod det han har forklaret til Protocollen er fuldstændig Sandhed og tilgaaet i et og alt som deri er nedskrevet. Han forklarer yderligere, at kort Tid efter at han var indsat i det herværende Arresthus, kom han til at sidde sammen med Arrestanten Gram, hvorimod Johansen allerede sad i samme Arrest, dengang han (Skjødte) blev indsat dersteds. Strax efter at Gram var indsat i Arresten, fortalte han, at han kjendte Skjødtes Sag fra Bladene, og saaledes var fuldstændig inde i de nærmere Omstændigheder ved Mordet, og bemærkede han, at saafremt der ikke var fremkommet andre Beviser mod Arrestanten, kunde Arrestanten godt gaae fra hele sin Tilstaaelse og blive aldeles frifunden for Straf. Gram fortalte derefter, hvorledes en Arrestant ved Navn "Ole Sørensen", som havde tilstaaet at have myrdet en Kone, var bleven frifundet ved Criminalretten, skjødnt han fra først af havde tilstaaet at have myrdet Konen samt paavist alle Omstændigheder, som sandsynliggjorde det, at han var den skyldige, kun fordi han tog sin Tilstaaelse Tilbage. Arrestanten tilføier at denne sidste Forklaring om Ole Sørensen var i høi Grad fristende for ham at høre og han tænkte derfor, at hvis det ikke var værre end kun at benægte, hvad han engang havde tilstaaet, vilde han dog gjøre en Prøve derpaa. Han fortalte sine Medarrestanter, hvorledes han havde baaret sig ad med Mordet, at han om Natten havde skudt Mads Hansen med Hagl i Underlivet, at det var i Nærheden af en Aa, og den myrdede derefter var faldet ned i Aaen men at ingen havde set det, samt at den Myrdedes Kone var den eneste, til hvem han havde fortalt det. Ligeledes fortalte han sine Medarrestanter, hvorledes han havde udført Brandstiftelserne samt forstyrret Gravfreden, og da Gram, som egentlig var den, der væsentligst bidrog til, at Arrestanten fragik sin Tilstaaelse, havde hans Forklaring, raadede han Arrestanten til at benægte alt hvad han i Retten havde tilstaaet, da han ligesaagodt som Ole Sørensen maatte blive frifunden, idet Ingen havde set, at han havde gjort Mordet, eller de andre Forbrydelser. I Fortrøstning til Grams Forklaring bad han sig fremstillet for sin Defensor for at forklare ham sin Benægtelse af Sandheden, og gik han ud fra, at han var tvunget til at afgive urigtig Forklaring, fordi han, forinden hr. Assessor Behrend var blevet hans Dommer, var ved Sult og Kulde pint meget og da han tænkte sig Muligheden af, at han under den nye Dommer vilde blive pint endnu mere, vilde han hellere paatage sig Forbrydelserne end som paa denne Maade idelig at pines.

Da hans Defensor indfandt sig hos ham udenfor Arresten, tilbagekaldte han sin Tilstaaelse for ham, og bemærkede, at det alene var af de anførte Grunde at han havde paasagt sig skyldig i Mordet paa Mads Hansen, de tre Brandstiftelser og hvad han i øvrigt havde paasagt sig skyldig i. Han beder nu bemærket, at han meget fortryder, at han har ladet sig forlede til at fragaae Sandheden og tilføier, at hvis ikke Gram havde paavirket ham saa stærkt med, at han ved at lyve kunde blive fri for Straf, havde det aldrig faldet ham ind at fragaae Sandheden, saameget mindre som han ikke, før han blev indsat i herværende Arresthus, har vidst, at der har existeret en Sag som den mod Ole Sørensen.

Dernæst fremstod Arrestanten

Niels Johansen, som paa Anledning afgav, at han indtil for ca. 8 Dage siden har siddet i Arrest sammen med Arrestanten Peder Skjødte, siden denne kom hertil fra Kolding. Det er Comparenten bekjendt, at Arrestanten har dræbt en Mand ovre i Koldingegnen ved at skyde ham i Underlivet med Hagl og derefter kastet ham ud i en Aa, hvorfor Skjødte var lovet flere Hundrede Rigsdaler af den myrdedes Kone og dennes Kjæreste, en forhenværende Dragon, men dette ved Comparenten kun af Skjødtes egne Ord, da han saavel for Comparenten som dennes Medarrestant Gram har givet en fuldstændig Tilstaaelse om Mordet og alle Omstændigheder med Mordets Udførelse. Ligeledes har Skjødte fortalt, at han saavel for Betaling som af Hævn har udført flere Ildspaesættelser, samt opgravet et Lig paa Kirkegaarden. For omtrent 14 Dage siden begyndte Skjødte at omtale, at han vilde forsøge at tilbagekalde sin Tilstaaelse om de af ham saaledes forøvede Forbrydelser, i hvilken Henseende han nærmest raadspurgte sig med Gram, hvem han havde mere Tillid til end til Comparenten, om han troede, at det kunde lade sig gjøre. Skjødte bemærkede, at han vilde gaae ud fra, at han under sin forrige Forhørsdommer var bleven pint saa meget, og at han antog at han under sin ny Dommer vilde blive pint endnu mere, hvilket sidste dog ikke var Sandhed, og af disse Grunde vilde han tilbagekalde Sandheden. Hvorvidt Gram raadede Skjødte til at fragaae Sandheden, ved Comparenten ikke, men nægter han selv at have mindste Andel heri, eller at Gram ved andre Leiligheder har talt eller raadet Skjødte dertil. Han tilføier, at for ca. 8 Dage siden blev Skjødte fremstillet for sin Defensor, og da han derefter kom ind i Arresten, fortalte han, at nu havde han fragaaet alt for sin Defensor. Han bad saavel Comparenten som Gram om ikke at omtale for nogen, at han for dem havde tilstaaet, hvorledes han havde udført Mordet og Brandstiftelserne, idet han tilføiede, at de ikke maatte gjøre ham ulykkelig, hvilket de ogsaa lovede. Endnu tilføier Comparenten, at Skjødte bestandig har næret stor Frygt for at blive dømt fra Livet, hvilket han antager har bevirket, at Skjødte har afgivet denne sidste urigtige Forklaring.

Endelig fremstod Arrestanten Andreas Christian Christensen Gram, som i det væsentligste afgav en med forrige Comparent overensstemmende Forklaring. Han nægter enten selv eller hans Medarrestant Johansen har forledet Skjødte til at tilbagekalde sin engang afgivne Tilstaaelse om det af ham forøvede Mord, Brandstiftelser m.m., men paastaar, at det er Skjødte selv, der har fundet paa denne Usandhed. Han tilføier, at Skjødte uden anledning fra Comparentens Side har fortalt alle Omstændigheder ved de forskjellige forøvede Forbrydelser, samt at han, da han for ca. 14 Dage siden bestemte sig til at ville tilbagekalde sine Tilstaaelser, sagde, at han sagtens kunde gaae fri, da Ingen havde været tilstede og set, at han begik Forbrydelserne. Videre til Oplysning nægter Comparenten at kunne meddele, navnlig vedbliver han sin Forsikring om, at han ikke har raadet eller paa nogen Maade tilskyndet, at Skjødte har tilbagekaldt sine Tilstaaelser om de af ham begaaede Forbrydelser, eller omtalt "Ole Sørensens" Sag for ham, dog troer

han nok at kunne mindes, at denne Sag er omtalt af en af de andre Arrestanter, som sad i samme Arrest, men han mindes ikke, hvem det var.

F. Christensen
Overbetjent
Fremlagt i Commissionen den 21de April 1868
P.L. Skau

Fra Arresten fremstilledes Lars Peter Jensen Steenbrohus, der ratihaberede sin Forklaring til den fremlagte Rapport, efterat den var ham forelæst. Han gjentog, at efter hvad han har kunnet forstaae, har Arrestanten Skjødte, efter sine Udtalelser til ham, erkjendt sig skyldig i de af ham tilstaaede Forbrydelser og forklaret, at hans Fragaelse er foranlediget af Arrestanterne Gram og Johansen.

Oplæst og ratihaberet. Compærenten dimitteret.

Derefter fremstilledes Arrestanten Skjødte, der blev forelæst sin Forklaring til samme Rapport, som han ratihaberede. Han gjentog at hans Fragaelse af hans Tilstaaelse ligeoverfor hans Defensor er urigtig og foranlediget af hans Medarrestanter, og at han hvis Tilstaaelser til Protocollen ere aldeles stemmende med Sandheden og af ham afgivne frivilligt og uden nogen som helst ulovlig Paavirkning.

Oplæst og ratihaberet. Arrestanten afført.

Derefter fremstilledes fra Arresten Niels Johansen som ligeledes blev forelæst sin Forklaring til Rapporten, som han ratihaberede. Han gjentog at Arrestanten Skjødte for ham har tilstaaet sig skyldig i de Forbrydelser, han havde vedgaaet i Retten, men han nægter at have forledet Arrestanten til at fragaae Tilstaaelsen.

Oplæst og ratihaberet. Compærenten dimitteret.

Derefter fremstilledes fra Arresten Andreas Christian Christensen Gram, der blev forelæst sin Forklaring til samme Rapport, som han ratihaberede, dog med den Forandring, at det kun er Mordet og en Brandstiftelse, som Arrestanten Skjødte ligeoverfor ham har vedgaaet sig skyldig i. Han nægter fremdeles, at det er ham, der har forledet Arrestanten Skjødte til at fragaae sine Tilstaaelser.

Oplæst og ratihaberet. Compærenten dimitteret.

Commissionen optog derefter Sagen til Doms.

Underskrifter: C. A. Cold P. L. Behrend

Aar 1868 den 5te Mai var Commissionen atter samlet i Criminal og Politirettens Locale, og blev Sagen da reassumeret til Erhvervelse af yderligere Oplysninger.

Arrestanten Skjødte var fremstillet og forklarede paa Anledning at han kun 2 Gange har talt med Arrestanten Hansen, nemlig i Juni og October f. A. Ved deres Samtale i Juni f. A. , under hvilken Arrestantinden ogsaa var tilstede, yttede baade Arrestanten Hansen og Arrestantinden, at de vilde vente paa at blive gift med hinanden, om det saa varede til de bleve 50 Aar. Og da Mads og hans Helbredstilstand

samtidig blev omtalt, slutter Arrestanten heraf, at Arrestanten Hansen allerede dengang vidste, at Arrestantinden var gift med Mads. Arrestanten erindrer derimod ikke, at han allerede dengang lovede Arrestanten Hansen at fremme Arrestanten Hansens Ægteskab med Arrestantinden. Dette var derimod Tilfældet, da de den 3die October f. A. fulgtes fra Kolding til Stubdrup, og paa Veien dertil var det, at det blev omtalt mellem dem, at Mads skulde skaffes af Veien paa en saadan Maade, at Arrestanten Hansen efter Arrestantens Mening nødvendigvis maatte forstaae, at der var Tale om et Mord paa Mads. Ved samme Leilighed var det, at Arrestanten Hansen lovede Arrestanten de 200 rd med videre, for at skaffe ham sammen med Arrestantinden og omtalte Arrestanten Hansen da, at han til Foraaret vilde tage Tjeneste hos Arrestantinden som Karl og gifte sig med hende henad Sommeren hvilken Fremgangsmaade han aabenbart vilde bruge for at afvende Mistanke fra ham for at være delagtig i Mordet paa Mads. Hvorfor Arrestanten og Arrestantinden ikke ligefrem have udtalt deres Planer om Mads's Mord for Arrestanten Hansen enten mundtligt eller i Brevene, kan Arrestanten ikke sige. Dog bemærker han med Hensyn til Brevene, at han frygtede, at de kunde falde i Hænderne paa andre. Grunden til denne deres Forsigtighed har imidlertid nogenlunde været den, at de frygtede, at Arrestanten Hansen skulde misbillige deres Planer. Mellem Arrestanten og Arrestanten Hansen har der aldrig været omtalt eller antydnet nogen anden Maade, hvorpaa Mads kunde skaffes af Veien end Mads's Mord. Navnlig har Arrestanten Hansen end ikke vidst, at Arrestanten gav sig af med overtroiske Kunster. Som ovenmeldt faldt Arrestantens og Arrestanten Hansens Samtale den 3die October f. A. paa Veien fra Kolding til Stubdrup, mens de vare ene. Hjemme hos Mads havde Arrestanten, Arrestantinden og Arrestanten Hansen ingen samtidig Samtale. Men efterat Arrestanten og Arrestanten Hansen samme Nat vare fulgtes til Kolding, kom Arrestantinden næste Morgen ud til dem og blev paa Arrestantens Bopæl hos Arrestanten Hansen hele det paafølgende Døgn, mens Arrestanten om Dagen var paa Arbeide og om Natten tog Logis i Byen. Den Dag talte de vel alle 3 sammen baade om Middagen og om Aftenen, naar Arrestanten kom hjem, men han erindrer ikke, om deres Planer med Mads dengang bleve omtalte, og han bemærker, at Arrestantinden og Arrestanten Hansen dengang syntes at undgaae at tale om Sagen, fordi de begge vilde have skjult for hinanden, hvad de havde lovet Arrestanten.

Oplæst og ratihaberet. Arrestanten afført.

Derefter fremstilledes Arrestantinden, der vedblev, at hun ved sine 2 første Sammenkomster med Arrestanten Hansen havde indbildt denne, at hun ikke var gift med Mads, men kun ved et Slags Testamente bundet til ham, og havde Arrestanten Hansen da yttret, at han vilde vente efter hende i 3 Aar. Da de efter deres tredie Sammenkomst fulgtes fra en Dandsebar i Kolding ad hendes Hjem til, var det, at hun sagde til Arrestanten Hansen, at han ikke skulde vente efter hende, thi de kunde dog ikke faae hinanden, da hun var gift med Mads, og hertil svarede Arrestanten Hansen, at han dog vilde vente efter hende i 3 Aar som tidligere aftalt. Fra den Tid vidste Arrestanten Hansen altsaa, at hun var gift. Naar hun foretog sine Reiser til Fyen, som varede nogle Dage, indbildte hun sin Mand, at hun tog til Kolding og syede, og han var altsaa uvidende om hendes Reiser. Saagodtsom hver Gang hun var sammen med Arrestanten Hansen, var deres paatænkte Ægteskab paa Bane. Fra hvilken Tid Hansen har vidst eller kunnet indsee, at deres Ægteskab skulde fremmes ved et Mord paa Mads, kan hun ikke sige bestemt. Hun troer vel, at det allerede har været Tilfældet fra Juni f. A.; men ialtfald maa det have været Tilfældet fra den 3die Octbr. f. A. Da hun Nemlig bemeldte Aften eller Nat sad med Arrestanten Hansen ude i Haven, sagde hun til Arrestanten Hansen: "Min Mand vil ikke skilles fra mig, Vor Herre vil ikke skille os ad, der er altsaa ikke andet for, end at han bliver skaffet af Veien paa anden Maade". Hertil svarede Arrestanten Hansen vel intet men gav sig til at lee, men

efter Arrestantindens Mening kan han ialtfald fra det Øieblik af ikke have været uvidende om Mordplanen mod Mads. Naar hun og Arrestanten Skjødte ikke have udtalt sig tydeligere om denne Plan til Arrestanten Hansen, har Grunden kun været den, at Arrestanten Hansen efter hendes Mening godt har kunnet forstaae, hvad der var Tale om. Og naar hun ikke i Brevene har udtalt sig tydeligere, har Grunden været den, at Arrestanten Hansen til hende har udtalt sin Frygt for, at hendes Breve skulde falde i andres Hænder. At Arrestanten Hansen vilde misbillige Planen, har hun aldrig frygtet for. Mellem hende og Arrestanten Hansen har der ikke været omtalt nogen anden Maade, hvorpaa deres Ægteskab kunde fremmes, end Mads's Mord. Hun har nok sagt til Arrestanten Hansen, at Arrestanten Skjødte havde Bøger, der kunde skille Ægtefolk ad, men der har ikke været Tale om, at deres Ægteskab skulde fremmes ved overtroiske Kunster af Arrestanten Skjødte. Den 3die October f. A. var hun og de to andre Arrestanter ikke samtidigt samlede hjemme paa hendes Bopæl. Næste Dag henad Middag gik hun derimod til Kolding og var der sammen med Arrestanten Hansen på Arrestanten Skjødtes Bopæl i hen ved et Døgn. Arrestanten Skjødte var hjemme om Middagen og om Aftenen og efter hendes Paastand ogsaa om Natten, men hun erindrer ikke, at der fandt anden Samtale mellem dem om, hvad der forestod, end at Arrestanten Skjødte sagde til Arrestanten Hansen, at naar denne næste Gang fik Brev, skulde alt være i orden, saa at han kunde komme over og blive hos Arrestantinden. Arrestantinden nægter at have forbudt Ane Marie Christensen at sige til Arrestanten Hansen, at hun var gift med Mads. Derimod er det nok muligt, at Arrestantinden den 3die October har sagt til Arrestanten Hansen: "Nu kommer Du ikke igjen, førend han er død." Dog erindrer hun ikke bestemt at have brugt denne Yttring. Arrestanten Hansen har flere Gange spurgt om, hvad Arrestantindens Mads's Eiendele var værd, hvortil hun har svaret 3 a 4.000 rd. Da Arrestanten Hansen efter Mads's Død var ovre hos hende og var blevet underrettet om, hvad der var sket, sad han ved hendes Seng og lo og var fornøiet. Hun sagde da til ham, at han ikke skulde være saa fornøiet og glad, da han nok skulde komme med, ligesom de andre. Men hertil svarede Arrestanten Hansen, at det skulde han nok blive fri for; thi han vilde sige, at han ikke havde vidst, at hun var gift, og ingen Del havde i Mordet, og naar han blot holdt fast derved, kunde Øvrigheden ikke gøre ham noget.

Oplæst og ratihaberet. Arrestantinden afført.

Derefter fremstilledes Arrestanten Hansen og blev foreholdt de foregaaende af Arrestanten Skjødte og Arrestantinden afgivne Forklaringer, samt formanet til Sandhed, men han henholdt sig til sit forrige, idet han benægter Rigtigheden af de afgivne Forklaringer og navnlig, at det af Arrestanten Skjødte skulde være sagt ham ligefrem, at Mads skulde skaffes af Veien, eller iøvrigt brugt saadanne Udtryk, at det var aabenbart, at der sigtedes til Mads's Død. Ligeledes benægter han, at Arrestantinden har sagt ham, at Mads maatte skaffes af Veien, da han ikke vilde skilles fra hende og Vor Herre heller ikke vilde skille dem ad, eller at han efter Mads's Død skulde have udtalt sig for hende om, hvorledes han vilde bære sig ad, naar han kom i Retten. Han blev derefter forelæst den af Christian Hansen, Thuesens Hustru, samt af Ane Marie Christensen afgivne Forklaringer, og medens han ikke har noget at erindre mod den førstes, maa han derimod benægte den sidstes Forklaring, forsaavidt den gaaer ud paa, at hun skulde have sagt til ham, at han kunde blive gift med Ane, naar hun var bleven Enke, eller at Arrestantinden skulde have sagt til ham: "nu kommer du ikke igjen førend han er død." Arrestanten blev derefter paany foreholdt de i de fremlagte Breve forekommende Udtryk, men han paastaaer, at han ved det, der omtales i samme, som Peter skulde faae istandsat, og hvorfor Arrestanten ikke vilde glemme ham, ikke har tænkt sig andet, end at Arrestanten Skjødte skulde skaffe ham og Arrestantinden sammen i Ægteskab. Han angiver nu, at han har tænkt sig, at Mads skulde kunne udacorderes af Stedet. Han tilføjer, at ved Juletid 1866, da Arrestantinden besøgte

ham paa Fyen, omtalte hun, at hun ønskede hun var død, og vil Arrestanten da have sagt til hende, at hun da ikke maatte gjøre en Ulykke enten paa sig eller paa ham, hvorved han sigtede til Mads; men dengang kjendte han endnu ikke Arrestanten Skjødte, og havde altsaa ikke nogen Tanke om, at Arrestanten skulde tage Mads af Dage. Han paastaaer nu ogsaa, at han ikke engang senere har fattet nogen saadan Tanke, men at han alene vil have tænkt sig, at Hindringen for deres Ægteskab blev fjernet ved, at Mads blev udacorderet eller fik sit Ophold paa Stedet. Han maa saaledes berigtige sin tidligere under Sagen afgivne Forklaring, der paany blev ham foreholdt, forsaavidt den afviger fra hans nu afgivne, og erkjender ikkun at han har havt Formodning om, at Arrestantinden og Mads vare gifte, men derimod ikke at han nogensinde efter Jul 1866 skulde have gjort sig nogen Tanke om, at det var Planen at rydde Mads af Veien.

Oplæst og ratihaberet. Arrestanten afført.

Underskrifter: C. A. Cold P. L. Behrend / P. L. Skau

[Til forsiden](#)

Fremlagt i Commissionen den 21de April 1868

P. L. Skau

Rapport!

Fredagen d 17 April 1868

Da Arrest Peder Pedersen Skjødte havde begjærddt sig fremstillet for sin Defensor og for ham fragaaet sine tidligere afgivne Tilstaaelser om de af ham, Arrst., forøvede Forbrydelser, saa har Undertegnede efter Dommeren Hr Assessor Behrends Ordre afført efterfølgende Arrestanter, som Arrest. Skjødte har siddet sammen i Arrest med, da der var Formodning om, at disse havde paavirket Skjødte til at fragaae sin Tilstaaelse. – Af disse fremstod Arrestanten

Lars Peder Jensen Steenbrohus

som paa Anledning afgav, at han blev indsadtt i Arresten gl. No 11 Lørdag Aften d 11te dennes Kl 11¼, hvor Arrestanterne Peder Skjødte, Gram og Niels Johansen var indsatte. Der blev den Nat ikke talt Meget af Arrestanterne, før næste Dag, da Arst. Skjødte begyndte at omtale sin Sag for sine Medarrestanter, idet han begyndte med, at det forundrede ham at hans Defensor som han havde bedt sig fremstillet for ca. 7de dennes endnu ikke var kommet. Derefter begyndte Arst. Skjødte at omtale sin Sag, idet han udtalte, at han vilde faa Sagen optaget paany, da han vel havde tilstaaet sig Skyldig i Mordet, men dette var han blev tvunget til ved Sult og Kulde. Han omtalte just ikke ligefrem at han var uskyldig iden Forbrydelse, men Cpt kunde strax forstaa, at de to andre Medarrestanter havde haft Skjødte i Skole, og at det var en overlagt Plan imellem disse og Skjødte at Skjødte skulde fragaae sin Tilstaaelse, og at det var derfor at han havde begjært sin Defensor itale.

Hvad der navnlig bestyrkede Cpts Formodning om at Skjødte havde begaaet Mordet, var, at Skjødte stadig gik ud fra, at der Ingen havde set paa at han havde dræbte den paagjældende, samt at han ikke havde faaet Betaling af Dragonen og den Myrdedes Kone, hvorover han var meget glad. – Cpt tilføiede, at hverken Gram eller Niels Johansen omtalte Noget for Cpt angaaende Skjødtes Sag, men yttrede kun under hele Samtalen, ja og nei, og ”det vil vi ikke have noget med at gjøre”.

Da Cpt Mandag Morgen traf sammen med Skjødte i Gaarden, begyndte denne atter at omtale sin Sag for Cpt, idet han spurgte Cpt, om han troede at Arst. Gram og Johansen kunde skade ham noget naar han nu fragik sin Tilstaaelse, idet han tilføiede, at han for disse Arrestanter havde erkjendt at han havde begaaet Forbrydelserne og desuden fortalt dem de nærmere Omstændigheder derved. Cpt yttrede hertil, at dette vidste han ikke, men tilføiede, at han (Skjødte) kunde jo gjøre en Prøve paa det. Skjødte yttrede derved, at han frygtede meget for at, naar han nu blev flyttet bort fra de to andre Arrestanter, og saaledes ikke kunde fodre dem med Smør og andre Fødevarer, vilde de angive det hele og saaledes forklare at det blot var en opdigtet Historie af ham, der muligt vilde bidrage til hans Ulykke. – Skjødte bemærkede derfor, at han ikke selv havde fundet paa at fragaae sin Tilstaaelse, men at han ligefrem var forledet dertil af Gram og Johansen, hvem han siden han blev sadt sammen med i Arresten, har understøttet med Fødemidler. Næste Dags Morgen nemlig Tirsdagen den 14de, blev Cpt efterat Skjødtes Defensor havde talt med Skjødte, hensat i en anden Arrest.

Sluttelig afgiver Cpt at hverken Gram eller Johansen har med et Ord omtalt for ham, at de havde forledet Skjødte til at fragaae sin Tilstaaelse, eller i det hele taget omtalt Noget Skjødtes Sag vedkommende.

Oplæst og ratihaberet og igjen afgivet til Arresten.

Arrestanten Skjødte blev dernæst fremstillet og paa Anledning afgav, at skjøndt han vel for sin Defensor har c. 14de dennes, da han paa egen Begjæring blev fremstillet for ham, tilbagekaldt sin i Retten afgivne Tilstaaelse om Mordet paa Mads Hansen, tre Brandstiftelser m.m., maa han erkjende, at denne Fragaelse er en complet opdigtet Historie, som han er forledet til af sine Medarrestanter Gram og Johansen at afgive, hvorimod det, han har forklaret til Protocollen, er fuldstændig Sandhed, og tilgaaet i Eet og Alt som deri er nedskrevet. Han forklarer yderligere, at kort Tid efter at han var indsadt i det herværende Arresthuus, kom han til at sidde sammen med Arrst. Gram hvorimod Johansen allerede sad i samme Arrest som dengang han (Skjødte) blev indsadt dersteds. Strax efter at Gram var indsadt i Arresten, fortalte han at han kjendte Skjødtes Sag fra Bladene, og saaledes var fuldstændig inde i de nærmere Omstændigheder ved Mordet, og bemærkede han, at saafremt der ikke var fremkomment anden Bevis imod Arst. kunde Arst. godt gaae fra hele sin Tilstaaelse og blive aldeles frifunden for Straf. Gram fortalte derefter hvorledes en Arrst. ved Navn "Ole Sørensen" som havde tilstaaet at have myrdet en Kone, var blevet frifundet ved Kriminalretten, skjøndt han fra først af havde tilstaaet at have myrdet Konen, samt paaviist alle Omstændigheder, som sandsynliggjorde det, at han var den skyldige, kun fordi han tog sin Tilstaaelse tilbage. Arst. tilføier at denne sidste Forklaring om Ole Sørensen var i høi Grad fristende for ham at høre, og han tænkte derfor, at hvis det ikke var værre end kun at benægte, hvad han engang havde tilstaaet, vilde han dog gjøre en Prøve derpaa. Han fortalte nu sine Medarrestanter hvorledes han havde baaret sig ad med Mordet, at han om Natten havde skudt Mads Hansen med Hagl i Underlivet, - at det var i Nærheden af en Aae, og at den Myrdede var faldet ud i Aaen, men at Ingen havde set det, samt at den myrdedes Kone var den Eneste som han havde fortalt det. Ligeledes fortalte han sine Medarrestanter hvorlede han havde udført Brandstiftelserne samt forstyrret Gravfreden og da Gram som egentlig var den der væsenligt bidrog til at Arst. fragik sin Tilstaaelse havde hans Forklaring raadet fra Cpt. til at benægte alt hvad han i Retten havde tilstaaet, da han ligesaagodt som Ole Sørensen maatte blive frifundet, idet Ingen havde set at han havde gjort Mordet, eller de andre Forbrydelser. I Fortrøstning til Grams Forklaring bad han sig fremstillet for sin Defensor for at forkl. ham sin Benægtelse af Sandheden, og gik her ud fra at han var tvunget til at afgive urigtig Forklaring, fordi han forinden Hr Assessor Begrend var blevet hans Dommer, var ved Sult og Kulde pint meget, og da han tænkte sig Muligheden af, at han under den ny Dommer vilde blive pint endnu mere, vilde han hellere gentage sig Forbrydelserne end som paa denne Maade idelige at pines.

Da hans Defensor indfandt sig hos ham udenfor Arresten, tilbagekaldte han sin Tilstaaelse for ham, og bemærkede, at det ellers var af de anførte Grunde at han havde paasagt sig skyldig i Mordet paa Mads Hansen, de tre Brandstiftelser og hvad han iøvrigt havde paasagt skyldig i. – Han beder nu bemærket at han meget fortryder at han har ladet sig forlede til at fragaae Sandheden, og tilføier at hvis ikke Gram havde paavirket ham saa stærkt med at han ved at lyve, kunde blive fri for Straf, havde det aldrig faldet ham ind at fragaae Sandheden, saameget mindre som han ikke før han blev indsadt i det herværende Arresthuus har vidst at der har existeret en Sag som den mod Ole Sørensen.

Dernæst fremstod Arrestanten Niels Johansen som paa Anledning afg., at han har indtil for c. 8 Dage siden siddet i Arrest sammen med Arrst. Peder Skjødte siden denne kom hertil fra Kolding. Det er Cpt bekjendt at Arst. har dræbt en Mand ovre i Koldingegnen, ved at skyde ham i Underlivet med Hagl, og derefter kastet

ham ud i en Aae, hvorfor Skjødte var lovet flere hundrede Rigsdaler af den Myrdedes Kone og dennes Kjæreste en forhenværende Dragon, men dette ved Cpt. kun af Skjødtes egne Ord, da han saavel for Cpt. som dennes Medarrst. Gram, har givet en fuldstændig Tilstaaelse om Mordet og alle Omstændigheder ved Mordets Udførelse. Ligeledes har S. fortalt, at han saavel som Betaling som af Hævn har udført flere Ildspaaættelser, samt opgravet et Lig paa Kirkegaarden. For omtrent 14 dage siden begyndte Skjødte at omtale at han vilde forsøge at tilbagekalde sin Tilstaaelse om de af ham saaledes forøvede Forbrydelser, i hvilken Henseende han nærmest raadspurgte sig med Gram, hvem han havde mere Tillid til end til Cp., om han troede at det kunde lade sig gjøre. Skjødte bemærkede at han vilde gaae ud fra, at han under sin forrige Forhørsdommer var blevet pint saameget, og at han antog at han under sin ny Dommer vilde blive pint endnu mere, hvilket sidste dog ikke var Sandhed, og af disse Grunde vilde han tilbagekalde Sandheden. Hvorvidt Gram raadede Skjødte til at fragaae Sandheden, ved Cpt. ikke, men nægter han selv at have ringste Andel heri, eller at Gram ved andre Leiligheder har overtalt eller raadet Skjødte dertil, han tilføier at for 8 Dage siden blev Skjødte fremstillet for sin Defensor, og da han derefter kom ind i Arresten, fortalte han, at han nu havde fragaaet Alt for sin Defensor. Han bad saavel Cpt. som Gram om ikke at omtale for Nogen at han for denne havde tilstaaet hvorledes han havde udført Mordet og Brandstiftelserne, idet han tilføjede at de ikke maatte gjøre ham ulykkelig, hvilket de ogsaa lovede. Endnu tilføier Cpt. at Skjødte bestandig har næret stor Frygt for at blive dømt fra Livet, hvilket han antager har bevirket at Skjødte har afgivet denne sidste urigtige Forklaring.

Endelig fremstaar Arrestanten Andreas Christian Christensen Gram som i det Væsentligste afgav en med forrige Cpt. overensstemmende Forkl. – Han nægter enten selv eller hans Medarrestant Johansen, har forledet Skjødte til at tilbagekalde sin engang afgivne Tilstaaelse om det af ham forøvede Mord, Brandstiftelser m.m., men paastaaer at det er Skjødte selv der har fundet paa denne Usandhed. Han tilføier at Skjødte uden Anledning fra Cpts Side har fortalt alle Omstændigheder med de forskjellige forøvede Forbrydelser, samt at han, da han for ca. 14 dage siden bestemte sig til at vilde tilbagekalde sin Tilstaaelse, sagde, at han sagtens kunde gaae fri, da Ingen havde været tilstede og set at han begik Forbrydelserne.

Videre til Oplysning nægter Cpt. at kunde meddele, navnlig vedbliver han sin Forsikkring om, at han ikke har raadet eller paa nogen Maade tilskyndet at Skjødte har tilbagekaldt sine Tilstaaelser om de af ham begaaede Forbrydelser, eller omtalt "Ole Sørensens" Sag for ham, dog troer han nok at kunde mindes denne Sag er omt. af én af de andre Arrst som sad i samme Arrest, men han erindrer ikke hvem det var.

F. Christensen

Overbetjent